Krystian Zawadzki
Politechnika Gdańska

PARTNERSTWO PUBLICZNO-PRYWATNE JAKO ŹRÓDŁO FINANSOWANIA WIELKOFORMATOWYCH IMPREZ SPORTOWYCH

Wstęp

Wielkoformatowe imprezy sportowe o charakterze globalnym, takie jak Igrzyska Olimpijskie (IO), Mistrzostwa Świata czy Mistrzostwa Europy w Piłce Nożnej odgrywają współcześnie znaczącą rolę w rozwoju obszaru, na którym się odbywają. Korzyści ekonomiczne, wzrost zatrudnienia, poprawa infrastruktury sportowej i transportowej oraz ogólnoświatowa promocja danego miejsca determinują zainteresowanie poszczególnych państw i miast organizacją tego typu wydarzeń.

Do niedawna wielkoformatowe imprezy sportowe były przeprowadzane w bogatych krajach rozwiniętych. Wysokie koszty przygotowania takich przedsięwzięć, słaba infrastruktura oraz brak odpowiednich umocowań prawnych sprawiały, iż organizacja takich wydarzeń pozostawała poza zasięgiem państw rozwijających się, a XXI w. przyniósł pewne zmiany w tym zakresie. Z jednej strony, kraje słabsze gospodarczo, świadome korzyści, jakie się z tym wiążą, chętniej zgłaszały swe kandydatury. Z drugiej – instytucje odpowiedzialne za wybór gospodarza imprezy coraz śmielej zaczęły stawiać na państwa uboższe lub transformujące swe gospodarki, aby nadać impuls do ich rozwoju. Niespełna dekada przyniosła wiele przykładów organizatorów wydarzeń sportowych, które potwierdzają panujący trend, w tym m.in.: EURO 2004 w Portugalii, IO 2008 w Pekinie, decyzja dotycząca organizacji Mistrzostw Świata w Piłce Nożnej w RPA w 2010 r. czy wreszcie EURO 2012 w Polsce i na Ukrainie.

Organizacja przez Polskę Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej w 2012 r. jest dla naszego kraju poważnym wyzwaniem, przede wszystkim natury ekonomicznej. Samo tylko przygotowanie obiektów sportowych zgodnych z wytycznymi UEFA oraz koniecznej infrastruktury okołostadionowej niesie wymierne i bardzo wysokie koszty. W tym kontekście kluczowym zagadnieniem dla organizatorów jest wybór

optymalnego sposobu finansowania całego przedsięwzięcia. Ze względu na rozmiary imprezy oczywisty jest fakt, iż finansowanie musi być wielopłaszczyznowe i opierać się na kilku odmiennych źródłach. Doświadczenia gospodarzy wielkoformatowych imprez sportowych wskazują, iż błędne decyzje w zakresie sposobów finansowania mogą generować koszty przez wiele lat po ich zakończeniu, istotnie wpływając na rentowność całego przedsięwzięcia.

1. Charakterystyka źródeł finansowania EURO 2012

Decyzje organizacyjne EURO 2012 legitymizuje Ustawa z 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (DzU 2007). W artykule 2 ustawy zaprezentowane zostały możliwe sposoby finansowania przedsięwzięcia, wśród których wskazuje się na:

- środki pochodzące z budżetu państwa,
- środki pochodzące z budżetów jednostek samorządu terytorialnego,
- środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) oraz innych środków pochodzących ze źródeł zagranicznych, niepodlegających zwrotowi,
- środki inne niż wyżej wymienione pochodzące od podmiotów niebędących spółkami celowymi.

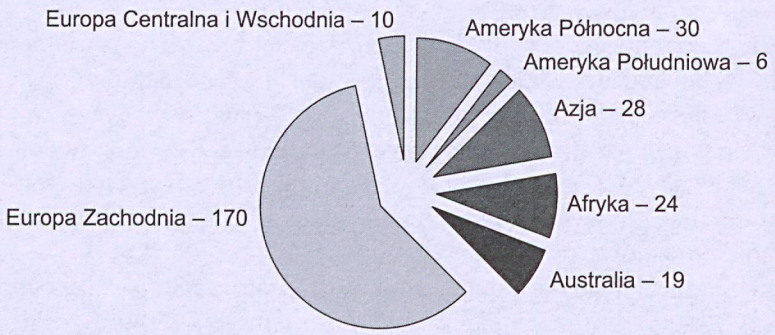
Z racji ograniczonego dostępu do środków budżetu państwa oraz pochodzących z funduszy unijnych, interesującym rozwiązaniem jest wykorzystanie kapitału prywatnego do finansowania wielkoformatowej imprezy sportowej. Przykłady megaimprez sportowych ostatnich lat wskazują na możliwość zastosowania kilku rodzajów finansowania z udziałem środków pozyskanych od inwestorów prywatnych, w tym (*Uwarunkowania* 2007):

- sponsoringu,
- łączeniu inwestycji stadionowych w pakiet,
- bezpośrednich inwestycji prywatnych.

Poza wymienionymi, duże nadzieje wiąże się z wykorzystaniem partnerstwa publiczno-prywatnego (PPP). PPP to przedsięwzięcie o charakterze użyteczności publicznej prowadzone przez współpracujące podmioty prywatne i publiczne, przy wzajemnym zaangażowaniu instytucjonalnym i kapitałowym oraz mniej lub bardziej solidarnym podziale korzyści i ryzyka z niego wynikających. Inwestycje te mają charakter długookresowy, ale ponieważ często odbywają się w warunkach ograniczonej konkurencji, ryzyko z nimi związane jest mniejsze niż w innych sektorach gospodarki. Ponadto inwestycje te często są dodatkowo objęte gwarancjami publicznymi. Stanowi to bardzo duży atut rozwiązań PPP w czasach kryzysu, gdy zaufanie do rynku, a w konsekwencji skłonność do zainwestowania w nowe przedsięwzięcia, maleje.

2. Wykorzystanie partnerstwa publiczno-prywatnego na świecie ze szczególnym uwzględnieniem organizacji imprez sportowych

Partnerstwo publiczno-prywatne jest coraz chętniej wykorzystywaną formą współpracy na całym świecie. W latach 1994–2007 zrealizowano 1160 projektów na łączną kwotę 287 mld euro (rys. 1). Najbardziej aktywnym regionem świata pod względem wykorzystania PPP jest Europa Zachodnia. W latach 1994–2007 w tej części globu zrealizowano projekty PPP na kwotę 170 mld euro, zdecydowanie większą, aniżeli łączna wartość projektów ze wszystkich pozostałych regionów. Stosunkowo niewielką aktywność w zakresie wykorzystania partnerstwa wykazują państwa Europy Centralnej i Wschodniej, gdzie wartość przeprowadzonych projektów w ramach PPP należy do jednych z najniższych na świecie.

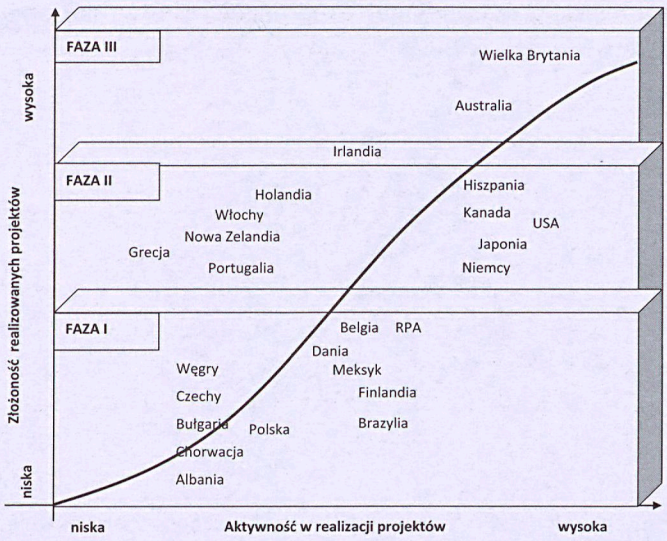

Rysunek 1. Wartość projektów PPP w podziale na regiony świata w latach 1994–2007 (w mld euro)

Źródło: (*Fundusze* 2009)

Liderem pod względem wykorzystania partnerstwa publiczno-prywatnego od wielu lat pozostaje Wielka Brytania. Kraj ten stał się pionierem w zastosowaniu PPP wraz z pojawieniem się w 1992 r. właściwych ram prawnych regulujących zasady współpracy podmiotów prywatnych i publicznych (*Fundusze* 2009). Nabyte doświadczenie oraz świadomie prowadzona polityka państwa ułatwiająca podmiotom władzy publicznej porównywanie korzyści z projektów realizowanych w formie partnerstwa publiczno-prywatnego z korzyścią z projektów realizowanych metodami tradycyjnymi sprawiły, iż udział projektów PPP realizowanych w Wielkiej Brytanii w stosunku do wszystkich projektów PPP realizowanych w Europie wynosi blisko 62% (*Fundusze* 2009).

Zaangażowanie Brytyjczyków w projekty w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego potwierdza krzywa dojrzałości rynku zobrazowana na rysunku 2.

Rysunek 2. Krzywa dojrzałości rynku partnerstwa publiczno-prywatnego na świecie

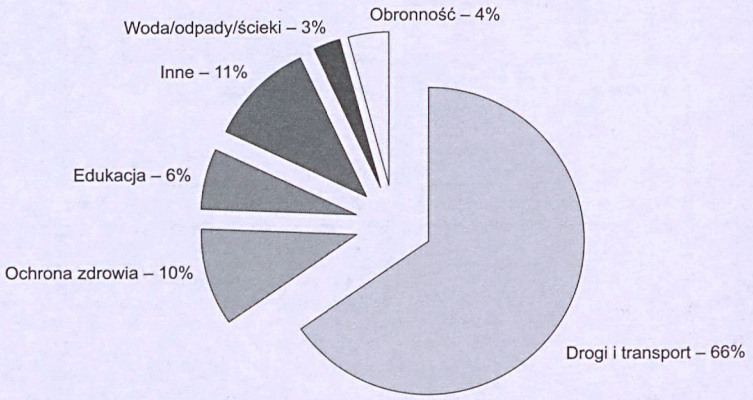
Źródło: (*Closing* 2006)

Wielka Brytania wraz z Australią znajdują się w najwyższej, trzeciej fazie rozwoju rynku PPP. Poszczególne fazy opisują poziom organizacji rynku partnerstwa i stopień absorpcji PPP przez otoczenie instytucjonalno-prawne. W tym kontekście Polska wraz z większością państw poddanych analizie znajduje się w fazie pierwszej, choć należy podkreślić wzrastający poziom złożoności realizowanych projektów i zwiększający się stopień zaangażowania państwa we współpracę w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego.

W poszczególnych krajach formuła partnerstwa publiczno-prywatnego jest najczęściej stosowana w sektorze drogowym i transportowym (rys. 3). Blisko 2/3 realizowanych projektów dotyczy dróg lub infrastruktury transportowej: linii kolejowych, portów lotniczych i wodnych oraz publicznego transportu miejskiego. Inwestycje związane z obiektami sportowymi nie zostały, co prawda, wyodrębnione na rysunku 3, ale wraz z infrastrukturą turystyczną stanowią kluczowy element „innych" sektorów, w których łączny udział projektów PPP szacuje się na 11%.

Stopień wykorzystania PPP w różnych sektorach, w tym w zakresie infrastruktury sportowej w państwach Unii Europejskiej, charakteryzuje tabela 1. Informacje w niej zawarte potwierdzają aktywność Wielkiej Brytanii w kwestii wykorzystania formuły partnerstwa. W dwunastu na czternaście sektorów stopień zaawansowania realizowanych projektów jest w tym kraju najwyższy z możliwych. Dotyczy to również obiektów sportowych, które z powodzeniem są budowane w ramach współpracy pomiędzy partnerami publicznymi i prywatnymi. Część z nich przy-

gotowywana jest na IO w Londynie, które odbędą się w roku organizacji przez Polskę Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej.

Rysunek 3. Udział projektów PPP w poszczególnych sektorach w latach 1994–2007

Źródło: opracowanie własne na podstawie (*Fundusze* 2009)

Tabela 1. Rozwój partnerstwa publiczno-prywatnego w państwach Unii Europejskiej

Państwo	Lokale komunalne	Lotniska	Obronność	Budynki mieszkalne	Szpitale	IT	Porty morskie	Więzienia	Kolej pasażerska	Kolej towarowa	Drogi	Szkoły	Obiekty sportowe	Woda i kanalizacja
Austria	○	○			●	○		○		●	●	○		○
Belgia		●		●					○	●	●	○		●
Bułgaria		●					●				●			●
Cypr		●					●				●			●
Czechy		○	●	○	○			○	○	○	●	○	○	●
Dania	●							○	○		○	●	○	
Estonia			○	●	○	○			○		○	●		
Finlandia			○		○				○	○	●	●		○
Francja	●	○	○		◙		○	●	◙	◙	☻		●	☻
Grecja	●	☻			○						☺	○	◙	
Hiszpania	●	●			◙		☻	●	●	○	☻	○	○	☺
Holandia	●		●	○	○		○	●		◙	◙	◙		◙
Irlandia	○			◙	●			○	●		☺	◙		☺
Litwa					○				○	○		○	●	

Państwo	Lokale komunalne	Lotniska	Obronność	Budynki mieszkalne	Szpitale	IT	Porty morskie	Więzienia	Kolej pasażerska	Kolej towarowa	Drogi	Szkoły	Obiekty sportowe	Woda i kanalizacja
Łotwa	○			○	○			○			○	○		○
Luksemburg		○				●								
Malta				○	●	●	○				●	○	●	
Niemcy	◙	○	◙		●	●		◙	○	○	◙	☺	●	◙
Polska	○	○		○			●		○	○	◙		○	◙
Portugalia	○	○		○	●	●	◙	○	◙	○	☻	○	☺	☻
Rumunia		○		●	●						◙		●	●
Słowacja		○									○			○
Słowenia														◙
Szwecja			○		○				◙	○	○			
Węgry	○	○		◙	●	●		●	○		◙	◙	●	
Wielka Brytania	☻	☻	☻	☻	☻	☻		☻	☻		☻	☻	☻	☻
Włochy	◙	●		●	☺		●	○	◙		☺		●	☺

○ w zamyśle ● w fazie realizacji ◙ wiele realizowanych, niektóre ukończone ☺ znacząca liczba ukończonych projektów ☻ znacząca liczba ukończonych projektów, większość nadal oddziałuje na dany sektor.

Źródło: (De Sousa Santos 2007).

Aktywne wykorzystanie PPP w sektorze sportowym wynika, zdaniem Brytyjczyków, nie tylko z mniejszych kosztów inwestycji. Podkreśla się również sprawniejsze zarządzanie i bardziej efektywną eksploatację obiektu przez podmioty prywatne w porównaniu z podmiotami publicznymi. W przypadku organizacji dużej imprezy sportowej, kiedy harmonogramy związane z jej przygotowaniem są bardzo napięte, nie bez znaczenia pozostaje fakt, iż opóźnienia w terminowym przekazaniu obiektów do użytku zdarzają się w formule PPP trzykrotnie rzadziej.

Poza Brytyjczykami, współpraca w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego przy budowie obiektów sportowych wykorzystywana jest w bardziej zaawansowanym stopniu w Grecji i Portugalii. W znacznej mierze przyczyniła się do tego organizacja wielkoformatowych imprez sportowych, jakie odbyły się w ostatnich latach w tych państwach.

Ponadto warto pamiętać, iż organizacja wielkoformatowej imprezy sportowej nie wiąże się wyłącznie z przygotowaniem obiektów sportowych. Bardzo ważnym aspektem jest infrastruktura pozastadionowa, na którą składają się m.in.: drogi dojazdowe, parkingi, transport kolejowy czy lotniczy. Jeśli nawet możliwość wykorzystania PPP w zakresie budowy obiektów sportowych jest ograniczona, to zasadność wykorzystania partnerstwa dla poprawy infrastruktury drogowej lub transportowej pozostaje poza wszelką wątpliwością.

3. PPP w Polsce i możliwość jego wykorzystania w finansowaniu EURO 2012

W krajowych regulacjach prawnych PPP istnieje od 2005 r., kiedy to wdrożono ustawę o partnerstwie publiczno-prywatnym mającą w zamyśle usystematyzować ten rynek i ułatwić realizację przedsięwzięć pomiędzy podmiotami publicznymi a prywatnymi. W rzeczywistości wprowadzenie tego aktu nie przyczyniło się do rozwoju tej formy współpracy. Przez kilka lat obowiązywania nie zawarto ani jednej umowy na podstawie tej ustawy, a liczne wspólne przedsięwzięcia pomiędzy samorządami a prywatnymi inwestorami realizowane były na podstawie ogólnych regulacji z zakresu prawa cywilnego. Jako główne powody takiego stanu rzeczy należy wskazać:

- konieczność opracowania szczegółowych i kosztownych analiz na etapie przygotowania partnerstwa,
- brak lub opóźnienia we wprowadzaniu aktów wykonawczych,
- niekorzystny klimat wokół tej formy współpracy kojarzący ją z nieuczciwością i korupcją.

Wybór Polski na współgospodarza EURO 2012 stał się kluczowym katalizatorem zmian w zakresie regulacji dotyczących PPP. Efektem tego była nowelizacja ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym z grudnia 2008 r. Do najważniejszych zmian, jakie zostały wprowadzone nowym aktem, należy zaliczyć:

- zwiększenie katalogu podmiotów publicznych,
- zmniejszenie katalogu podmiotów prywatnych,
- rezygnacja ze szczegółowego określania zakresu i treści umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym,
- przyznanie podmiotowi publicznemu nowych uprawnień przy jednoczesnym zmniejszeniu jego obowiązków,
- złagodzenie przepisów dotyczących wymogu zgody ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Szczegółowe porównanie obu aktów zaprezentowano w tabeli 2.

Ustawa z 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym uprościła wcześniejsze rozwiązania prawne, chroniąc przy tym najważniejsze interesy publiczne. Głównym celem nowej regulacji było stworzenie rozwiązań prawnych, które ograniczą skalę biurokracji podczas realizacji przedsięwzięć PPP oraz zwiększą prawdopodobieństwo ukończenia inwestycji przez partnerów publicznych i prywatnych. Ułatwienie realizacji projektów PPP przez podmioty publiczne, w tym jednostki sektora finansów publicznych, ma w zamierzeniu wpłynąć na efektywność wydatkowania środków publicznych przeznaczonych na inwestycje infrastrukturalne. Rozwiązania te mają sprostać wymogom rozwoju społeczno-gospodarczego kraju oraz wykorzystaniu funduszy unijnych perspektywy 2007–2013, jak też winny

Tabela 2. Porównanie wybranych zagadnień regulowanych ustawodawstwem dotyczącym partnerstwa publiczno-prywatnego w Polsce

Wyszczególnienie	Ustawa z 28 lipca 2005 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (DzU nr 169, poz. 1420)	Ustawa z 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (DzU nr 19, poz. 100)
Katalog partnerów publicznych	organy administracji rządowej, jednostki samorządu terytorialnego oraz ich związki, fundusze celowe, państwowe szkoły wyższe, jednostki badawczo-rozwojowe, samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej, państwowe lub samorządowe instytucje kultury, Polską Akademię Nauk i tworzone przez nią jednostki organizacyjne, państwowe lub samorządowe osoby prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych, z wyłączeniem przedsiębiorstw, banków i spółek handlowych	jednostka sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, inna, niż określona w lit. a, osoba prawna, utworzoną w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w lit. a, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio lub pośrednio przez inny podmiot: – finansują ją w ponad 50 % lub – posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub – sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub – mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego, związki podmiotów, o których mowa w lit. a i b;
Elementy umowy	określony był otwarty katalog obligatoryjnych elementów, jakie powinna zawierać każda umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym	nie występuje otwarty katalog obligatoryjnych elementów, jakie powinna zawierać każda umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym
Konieczność przeprowadzenia analizy przedsięwzięcia	podmiot publiczny był zobowiązany do sporządzenia przed podjęciem decyzji o realizacji określonego przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego analizy tego przedsięwzięcia w celu określenia jego efektywności oraz zagrożeń związanych z jego realizacją.	podmiot publiczny nie będzie zobowiązany do sporządzenia przed podjęciem decyzji o realizacji określonego przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego analizy tego przedsięwzięcia w celu określenia jego efektywności oraz zagrożeń związanych z jego realizacją.

przyspieszyć realizację projektów w związku z organizacją w Polsce Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej w 2012 r.

Celowość wykorzystania formuły partnerstwa publiczno-prywatnego do przygotowania największej imprezy sportowej, jaka kiedykolwiek odbyła się na terenie Polski, pozostaje poza dyskusją. Udział prywatnych inwestorów przyczynia się nie tylko do sprawniejszego przebiegu procesu inwestycyjnego, rozłożenia ryzyka pomiędzy współpracujące podmioty, ale przede wszystkim ograniczenia wydatków budżetowych na ten cel. W dobie globalnego kryzysu i narastających problemów budżetowych większości państw, w tym Polski, jest to często podnoszony argument przemawiający za wykorzystywaniem PPP, tym bardziej, że inwestycja powiązana z organizacją EURO niesie za sobą niebotyczne wydatki.

Tylko koszt przygotowania stadionów w czterech goszczących rozgrywki turniejowe miastach jest szacowany na ponad 3,5 miliarda PLN (tab. 3). Przewiduje się, iż w całości zostaną one sfinansowane przez środki publiczne – w odpowiedniej proporcji pomiędzy budżetem centralnym a budżetami jednostek samorządu terytorialnego.

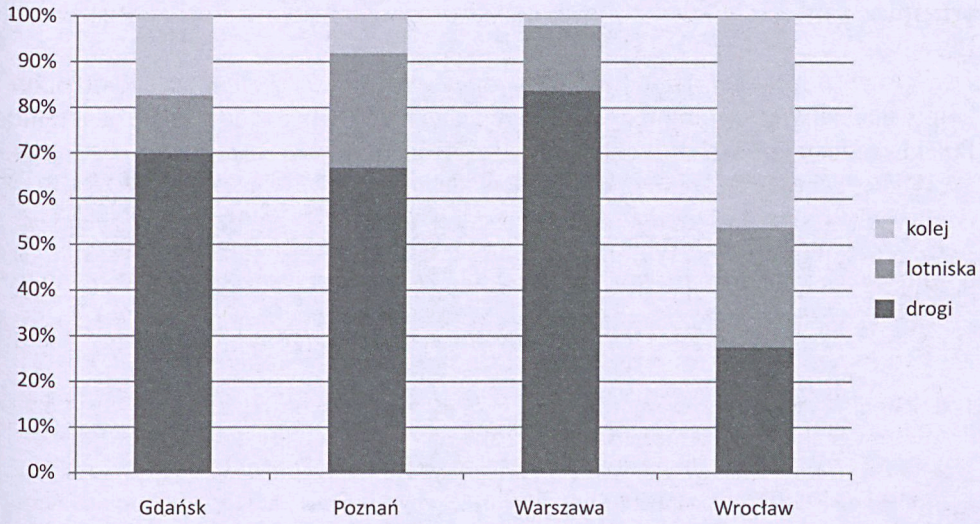
Tabela 3. Prognozowane koszty budowy stadionów na EURO 2012 oraz źródła ich finansowania (w mld PLN)

Miasto	Koszt budowy	Finansowanie z budżetu centralnego	Finansowanie z budżetów j.s.t.
Gdańsk	0,866	0,144	0,722
Poznań	0,613	0,11	0,503
Warszawa	1,22	1,22	0
Wrocław	0,855	0,11	0,745

Źródło: opracowanie własne na podstawie: (*Sprawozdanie* 2009).

Jeszcze większe wydatki generowane są przez inwestycje niezwiązane z przygotowaniem obiektów sportowych. Przewiduje się, iż infrastruktura drogowa, lotnicza i kolejowa w czterech analizowanych miastach pochłonie w sumie ponad 10,5 miliarda PLN (rys. 4).

Największe wydatki – ponad 4 miliardy PLN – planowane są przez Gdańsk. Tylko wydatki na infrastrukturę drogową szacuje się w tym mieście na blisko 3 miliardy PLN. Podobnie jak w przypadku obiektów sportowych, głównym źródłem finansowania są środki publiczne. Jak do tej pory zdarzają się jednostkowe przypadki udziału partnera prywatnego w danym przedsięwzięciu, czego przykładem może być rozbudowa i przebudowa infrastruktury lotniskowej i portowej Portu Lotniczego im. Mikołaja Kopernika we Wrocławiu.

Rysunek 4. Prognozowane koszty związane z infrastrukturą drogową, kolejową i lotniczą w ramach przygotowań do EURO 2012 w Polsce (w tys. PLN)

Źródło: opracowanie własne na podstawie: (*Sprawozdanie* 2009)

Skala wydatków nie kończy się na powyższym zestawieniu. Należy do tego doliczyć choćby koszty nieprzypisane poszczególnym miastom, np. koszty budowy autostrad, dróg ekspresowych czy linii kolejowych. W takich warunkach wykorzystanie partnerstwa publiczno-prywatnego jest nie tyle alternatywą, ale wręcz koniecznością, która zapewni terminowe zakończenia wszystkich rozpoczętych i planowanych inwestycji w ramach EURO 2012.

Zakończenie

Korzyści związane z zastosowaniem formuły PPP są wymierne. W wielu krajach europejskich, w których organizowano w ostatnim czasie wielkoformatowe imprezy sportowe, partnerstwo publiczno-prywatne było z powodzeniem wykorzystywane. Organizacja EURO 2012 jest doskonałą okazją do rozpowszechnienia i rozwoju tej formy współpracy. Należy wyrazić nadzieję, że nieco zapomniana w naszym kraju formuła partnerstwa ożywi się na skutek zmian legislacyjnych i coraz lepszego klimatu wiążącego się z jej praktycznym zastosowaniem. Najbliższe miesiące – kluczowe dla sprawnego i terminowego przygotowania Mistrzostw Europy – pokażą, czy aktywizacja PPP stanie się faktem.

Bibliografia

Closing the Infrastructure Gap: The Role of Public-Private Partnerships (2006), A Deloitte Research Study.

De Sousa Santos B. (2007), *Parcerias Publico-Privadas e Justica. Uma analise comparada de diferentes experiencias*, Observatorio Permanente Da Justica Portuguesa, Centro de Estudos Sociais, Facultade de Economia, Universidade de Coimbra.

Fundusze Europejskie szansą rozwoju PPP w Polsce (2009), Centrum PPP, Warszawa.

Sprawozdanie z realizacji przedsięwzięć EURO 2012 oraz z wykonanych działań dotyczących realizacji przygotowań Polski do finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (styczeń 2009–czerwiec 2009) (2009), Ministerstwo Sportu i Turystyki, Warszawa.

DzU (2007), Ustawa z 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012, nr 173, poz. 1219 z późn. zm.

Uwarunkowania finansowania środkami UE projektów ważnych z punktu widzenia przygotowań do EURO 2012 (2007), Raport Deloitte dla Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Warszawa.

PUBLIC – PRIVATE PARTNERSHIP AS A MEGA SPORT EVENTS' SOURCE OF FINANCE

Summary

The aim of this article is to analyse the possibilities of public – private partnership using in Poland due to organisation of mega sport event in the form of European Football Championship (EURO). In particular the author conducts the research of both the state of national PPP's market against a background of world wide market and legal framework alteration, which have been introduced recently to the great extent as a result of infrastructural necessities connected with EURO 2012. The author used information found in Polish and foreign literary as well as Ministry of Sport and Tourism of the Republic of Poland data.

The elaboration was enriched by national legal acts regulating the partnership formula in Poland. The analysis of current state of public – private partnership indicates some problems in it's utilization. In comparison with other European countries the using of PPP in Poland is inconsiderable. The hope for changing this tendency is the organization of EURO 2012, which so far contributed to a lot of modifications aimed at increasing the commonness of applying the partnership in Poland.